

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. כל הנשקח תחלה יתן
תחלה יתן
2. כל ימצאנוהו תאמרוהו כי
בדוך מצלי עני מדקו מעט
ועני אבדן מנול:
3. וְאִם יִשְׁכַּח וְנָשָׁא
יִשְׁכַּח קִטְמָא אֵיךְ כִּדְ יִשָּׁב
מִשְׁכִּי מִשְׁכָּא:
4. בִּי אֵלֹהִים מִתְחַלֵּץ מִכִּבֵּר
מִשְׁכִּי לִמְחַלֵּץ וְלִמְחַלֵּץ אִיכָא
לְשִׁנִּי תִּתֵּן מִשְׁכָּא דִּישָׁא
דִּיאָה כִּד עֲרִית וְכִד יִשָּׁב
מִשְׁכָּא:
5. וְהִתְחַלֵּץ לְךָ מִשְׁכָּא
וְיִשְׁכַּח שְׁמֵי אֵיךְ:
6. וְהִתְחַלֵּץ לְךָ מִשְׁכָּא
וְהִתְחַלֵּץ שְׁמֵי אֵיךְ וְהִתְחַלֵּץ
לְךָ שְׁמֵי וְהִתְחַלֵּץ אֵיךְ:
7. וְהִתְחַלֵּץ לְךָ מִשְׁכָּא
וְהִתְחַלֵּץ שְׁמֵי אֵיךְ:

גליון הש"ס

[illegible]

הגהות הגר"א

[א] נח' ולא כנגד אשפה כ"ל.
[ב] שם (ולא כנגד טוהט
חדרים) תח"ת וני"ב בחוקספתא
ל"ג לה:

מוסף תוספות

א. בחוסי' ר"ש כתב, ואפי' אם נמשך שיש לנו לאסור צוואת התרגומים שמא דוקא כלול שלהם שיש שם מרחוק אבל כשנזכרים בבתיים ואין שם כ"א מעט אין לאסור כי אין שם מרחוק. ב. בחוסי' ר"ש כתב, וצ"י מהו פ"י של באדומים.

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת.

רַב גִּיסִים גֵּאוֹן

ר"ח רע שיש לו עיקר, גרסי
 בני מערבא (בפירקין
 הלכה ה) אמר רב חסדא
 מסוף ר"ח רע ד' אמת הוא
 דאיהמ רבא לאחריו אבל לפניו
 עד מקום שעניי רובא כהנה
 ר' בא וחבירה הוו יתבין קמי
 פונדקיה ברמשא אמרין מהו
 למיגר מילי דאורייה אמרין
 מכיוון דאילו הוה ביממא
 היוגן חסין ליה דאמור ברם
 כדח אסוד:

(ה) לפיכך סגרי ארר אמו.

לקרות קרית שמע כנגדה, ולא
לך כר' יהודה דאמר סמך צואה
לך בצואה ויד תהיה לך כמי רגלי
מי רגלים לא גזרו. אמר רבא
רגלים שאלו נתן ידו על דבר
רבא אוקמה הכי לאשמעתי. ו

מי שמתו פרק שלישי ברכות

עצמו כעומד לפני המלך
לפני המלך: סדרוקן. חולי
רגלים: ירקון. חולי ששמו
זינו לבין בית הכסא ופשט

[illegible]

אתמר ר"ח רע שיש לו עיקר רב הונא אמר
ורב חסדא אמר מרחיק ד' אמות ממקום
כותיה דרב חסדא לא יקרא אדם ק"ש לא כ
כלבים ולא כנגד צואת חזירים ולא כנגד צ
צואת אישפה שריחה רע ואם יהיה מקום
עשרה טפחים יושב כצדו וקורא ק"ש ואם
ר"ח רע שיש לו עיקר מרחיק ד' אמות ממקום
הלכתא כי הא מתניא^(ז) (בכל הני שמעתתא)
אדם ק"ש לא כנגד צואת אדם וכל כנגד

כלבים בומן שנתן עורות לתוכן בעו מיניה מהו אמר להו "אתו חזו הני ציפי דבי רב ד תורה אבל בק"ש לא ודברי תורה נמי לא א לא: אתמר צואה עוברת אביי אמר מותר לקרות ק"ש אמר אביי מנא אמינא לה "דר והטהור עובר טמא מהור עומד תחת האילי טמא יוכן באבן המנוגעת ורמא אמר לך דכתיב יבדד ישב מחוץ למחנה מושבו רחמנא והא ליכא: א"ר פפא פ"י חזיר כ צריכא "אע"ג דסליק מנהרא א"ר יהודה רגלים מותרים א"ר אמר רב יהודה ספק אסורה ספק מי רגלים אפילו באשפה נמי המנוגא דאמר רב המנוגא "לא אסרה תורה יונתן דר' יונתן רמי כתיב "ור תהיה לך וכתוב "יתיד תהיה לך וגו' וכסית את צאתן בקטנים אלמא קטנים לא אסרה תורה אל לארעא שרי ורבנן הוא דגורו בהו וכי גזרו לא גזרו ובודאן עד כמה אמר רב יהודה וכן אמר רבה בב"ח א"ר יוחנן כל זמן שמ' שמטפחין גניבא משמיה דרב אמר כל זמן ליה מריה לגניבא השתא צואה אמר רב יה' מותר מי רגלים מיבעיא א"ל אביי מאי הוית רבה בר רב הונא אמר רב צואה אפילו בחרס אמר רבה בב"ח א"ר יוחנן כל זמן שזורק שגוללה ואינה נפרכת אמר רבינא הוה

מדרפתי חזא צואה אמר לי עיין אי קרמו פגנא
אחמר צואה כחרס אמימר אמר אסורה ומר
ואו גרלים כל זמן שמטפחין מיתיבי מי רר
לאו נבלעו דומיא דבישו מה יבשו דאין רשו
ע"ג דאין מטפחין ולטעמך אימא רישא
כא למשמע מינה לימא כתנאי כלי ששפכו מ
נבלעו מותר לא נבלעו אסור ר' יוסי אומר כל
נבלעו דאין מטפחין לא נבלעו דמטפחין ואת
י היינו ת"ק אלא נבלעו דאין רשומן ניכר לא נ
ר הא רשומן ניכר שרי לא דכ"ע כ"ז שמטפחין

ותוכיכ בודי יישוב, כענין ישיבה, אבל [הוא בעיניו] היה מוסיף קדרה ליוצא, וכן פ' ישיבה
 ומוסיף בעצרתו, ומ' גרליס מ' באקספה מחר בל שכן בתי, וכו' ויני תורה, וכו'
 וה' כעין עמוד כלבד, וא' לפי לארצו, וכו' בודו בורן בורן אצט, וכו' שפנסן פ' האסא
 נגדו, ומ' גרליס מ' כען שפנסתיו, וכו' לענין בעלזא אצט ישיבה יישוב, וכו' אמר פ'
 וכן מן שפנסתיו וא' יישובן יני וסופו על חולת השפס (שור) [שפנסן] וכו' ויני פ'
 (אלה) [יוצאין] דאמרי חל וכו' שוללת ואיני נפרחת, אבל אמר ר' י' וכו' שוללת פ'
 וכו' ובעד בארז, וכו' דאמר חסר, פ' שידרת חול אלשכחת, וכו' מן שוללת, וכו'

בה.

תא אלא כי הא דהניא ב' פרש"י ת
תא דלעיל דלקרה נזחא כלגיס ומזירס
נל נזחא אדס לא שייך ואסור בכל עני
יס לא איירי רבא ואסור ביימחא לא
גרס נזחא חרגוליס כלל ולא פליג
בזא אממיתחא דלעיל ולפי זה י
לזאחא נזחא חרגוליס ואומר רבינו
יהודה" דדוקא כשן צולר שלח
היס שם קרחון גדול אבל בחרגוליס
ההים בכית אין חוששין.
ובירושלמי" ש דבדלומיס בלד
לחוס סיולא ידעינן לפרש ועוד קאמר
מחייקין מגללי בחס ד' אמות ר'
שמואל דברי יצחק אומר ובלבד
של מחור:

ר"ח רע שאין לו עיקר. י"מ
דבתי כסאות שלנו צעומק
אס יש בהן מחיבה מפסקת הו"א
כמו ר"ח רע שאין לו עיקר כמו
בתי כסאות דפרסאי לקמן (ד' טו.):
והרי

ה'מרחיק ד' אמות וקורא ק"ש
שפסק הריח וקורא ק"ש תניא
נגד צואת אדם ולא כנגד צואת
חיות תרגומים ^א ולא ^ב כנגד ^א
גבוה עשרה טפחים או נמוך
או מרחיק מלא עיניו וכן לחפלה
הריח וקורא ק"ש אמר רבא לית

לעזי רש"י

א. [ילונצ'יא"ה].
ט"ל"א. קרום.

יְבִינוּ חֲנָאֵל

[illegible][illegible]

ספק צוואה או מי רגלים קיימא בתוך זוג, ומשנינן ויתר תהיה לל זמן שמטפחין, אבל בספק ידו בהן תתלחלח ידו מן מי דור. וקיימא לן כתנא קמא דהא אפליא, פיר' אפליא נתפלחה